

מ"ת 46374/08/23 - מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי) נגד וודיע אבו רקייק, עווד אבו רקייק (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 46374-08-23 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 342309/2023

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
נגד
המשיבים
1. וודיע אבו רקייק
2. עווד אבו רקייק (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אלעד אלימלך

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתב אישום המייחס להם לכאורה עבירות נשק (ייבוא נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, עבירות נשק (נשיאה והובלת נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק + סעיף 29 לחוק - עבירות מיום 04.08.2023.

2. עובדות כתב האישום:

א. המשיבים הינם קרובי משפחה ובינם לבין מחמד אבו רקייק (להלן: "מחמד") היכרות מוקדמת על רקע דומה.

ב. נטען, כי ביום 04.08.2023, בשעות הבוקר, נפגש המשיב 1 עם מחמד בבית קפה ביישוב תל-שבע והורה לו להגיע למפגש בצומת תל-שבע ביחד עם המשיב 2, אשר שהה אף הוא באותה העת, באותו בית הקפה. בהתאם לכך, בשעה 09:00 לערך, הגיעו המשיב 2 ומחמד לנקודת המפגש שנקבעה עם המשיב 1 בצומת תל-שבע, ברכב מסוג סקודה הנמצאת בשימוש של המשיב 1 (להלן: "הסקודה"). במסגרת המפגשים, קשרו המשיבים ומחמד, קשר לייבא 30 אקדחים שיוברחו מירדן לישראל (להלן: "האקדחים"). עוד במסגרת הקשר, סיכמו ביניהם המשיבים ומחמד, כי המשיב 2 ומחמד יגיעו לנקודה בעומק השטח, בסמוך לגבול עם ירדן, על כביש 90 (להלן: "נקודת ההברחה") ויאספו משם את האקדחים. עוד במסגרת המפגשים, מסר המשיב 1 למשיב 2 ולמחמד, מכשיר טלפון נייד "מבצעי" לשימוש בעת ההברחה וכן הורה להם לנסוע לנקודת ההברחה, אשר מיקומה נשלח לטלפון הנייד של משיב 2.

ג. נטען, כי בסמוך לאחר המפגשים לעיל ובהתאם לסיכום האמור, בשעה 10:00 לערך, החלו המשיב 2 ומחמד בנסיעה דרומה לכיוון כביש הערבה (כביש 90), כשהוא נוהג ברכב הסקודה ולצדו יושב מחמד.

ד. נטען, כי בשעה 10:12 לערך, שלח מחמד לטלפון הנייד של משיב 2, פרטי איש קשר ירדני שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "הירדני") ומיד לאחר מכן, החל מהשעה 10:13 לערך, שוחח המשיב 2 מהטלפון שברשותו עם

הירדני, והתכתב עמו באמצעות אפליקציית "טלגרם" (להלן: "טלגרם"), וזאת עד לסמוך בהגיעם לנקודת ההברחה.

ה. נטען במקביל, בשעה 12:00 לערך, החל משיב 1 בנסיעה דרומה, על כביש הערבה לכיוון נקודת ההברחה, כאשר במהלך הנסיעה דרומה לנקודת ההברחה, התקשר המשיב 1 עם מחמד, מספר רב של פעמים, באמצעות טלפון "מבצעי" שברשותו, על מנת לכוון אותו ואת המשיב 2 לנקודת ההברחה. בשלב מסוים, במהלך הנסיעה, שאל מחמד את משיב 1 באחת משיחות הטלפון שקיימו ביניהם, היכן הוא נמצא, והמשיב 1 השיב לו, כי הוא באזור אילת, וכי "אני קדימה ואתה מאחורי".

ו. בהמשך, בשעה 12:10 לערך, משיב 2 ומחמד נכנסו עם רכב הסקודה לתחנת הדלק "דור אלון" בסמוך ליישוב צוקים. בהיותם בתחנת הדלק, התקשר משיב 1 למחמד והורה לו "לעשות פרסה" ולהתקדם לכיוון מפרץ הסמוך לתחנת הדלק (להלן: "המפרץ"), על מנת לאסוף מנקודה סמוכה את האקדחים. לאחר מכן, נסעו המשיב 2 ומחמד מתחנת הדלק לכיוון המפרץ המצוי על כביש 90 בהתאם להוראת המשיב 1.

ז. נטען, כי בשלב מסוים, ירד מחמד מן הרכב ונכנס רגלית, לשטח הנמצא מזרחית למפרץ בו עצרו הוא והמשיב 2, לכיוון גדר הגבול עם ירדן, וזאת על מנת להביא את האקדחים המוברחים, כשהמשיב 2 נותר ברכב להמתין לו.

ח. בהמשך נטען, עם ירידתו של מחמד מן הרכב, התקשר מחמד למשיב 1 בשיחת וידיאו מהטלפון של משיב 2, והמשיב 1 כיוון אותו לנקודת ההברחה בעומק השטח, והשניים שוחחו ביניהם מספר פעמים עד להגעתו של מחמד לנקודת ההברחה ואסף משם שק ובו האקדחים, כאשר בזמן זה המתין לו המשיב 2 במפרץ הסמוך.

ט. עוד נטען, כי בזמן שמחמד היה בשטח כמתואר לעיל, המשיב 2 התקשר אליו באמצעות ה"טלגרם" מספר פעמים. בהמשך, בשעה 13:48 או בסמוך לכך, שלח מחמד הודעה קולית למשיב 2 באמצעות ה"טלגרם", ובה אמר לו: "עווד, עווד, אל תתקשר אליי ולא כלום מגיע לכביש ושולח לך". לאחר שמחמד אסף את השק ובו האקדחים, בין השעות 14:02-14:06 לערך, התקשר מחמד למשיב 2 מספר פעמים על מנת שיאסוף אותו מנקודת ההברחה בשטח והכווין אותו למקום. המשיב 2 נסע לעבר השטח המצוי מזרחית למפרץ, ואסף את מחמד בנקודה הנמצאת כ-500 מטר בסמוך לגבול הירדני, כשהוא מסתתר מאחורי סלע. עם הגעתו של המשיב 2 לנקודה, הכניס מחמד לתא המטען של הרכב את השק ובו האקדחים והשניים יצאו מן השטח הסמוך לגבול, עלו על כביש 90 והחלו בנסיעה מהירה צפונה.

י. לאחר שהחלו בנסיעה, בשעה 14:05 לערך, המשיב 1, אשר היה אותה העת בדרכו צפונה על כביש הערבה, מספר קילומטרים לפני המשיב 2 ומחמד, שוחח באמצעות ה"טלגרם" עם המשיב 2 ועם מחמד, והורה להם להגיע עם השק, בחזרה ליישוב תל-שבע.

יא. המשיב 2 ומחמד, המשיכו בנסיעה מהירה צפונה על כביש 90 לכיוון תל-שבע, עד אשר נעצרו על ידי בלשי יחידת מג"ן וכוחות משטרה נוספים, בסמוך ליישוב עין יהב, בשעה 14:15 לערך, כשהם מובילים בתא המטען של הרכב - 30 אקדחים מסוג "גלוק" עטופים בניילונים, 59 מחסניות, 28 אמצעי פלסטיק לטעינת כדורים, 8 תוספות לידית אחיזה ו-4 מברשות לניקוי אקדח.

יב. נטען, בהמשך, והחל מהשעה 14:19 לערך, לאחר מעצרו של המשיב 2 ומחמד על ידי המשטרה, התקשר משיב 1 למחמד ולמשיב 2 מספר פעמים, אך ללא מענה. באותן השעות לערך, התקשר גם הירדני למשיב 2 באמצעות

ה"טלגרם", מספר פעמים, אך ללא מענה.

יג. משכך, נטען, כי במעשיהם אלה, בצוותא חדא, ייבאו המשיבים מירדן לישראל כלי נשק, אביזרים לנשק ותחמושת בלא רשות על פי דין, וכן נשאו והובילו אותם בלא רשות על פי דין.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המבקשת** טענה, כי קיימות כנגד המשיבים ראיות לכאורה להוכחת אשמתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, שתמציתן: **תיעוד תפיסת המשיב 2** בכף עם כלי הנשק בתא המטען של הרכב, **כלי הנשק והתחמושת** שנתפסו, **תעודת קצין** לגבי כלי הנשק והתחמושת. **הודעת השותף מחמד** שנעצר בכף ביחד עם המשיב 2 ברכב, בחקירתו הראשונה, הפליל את המשיבים 1 ו-2 ותיאר את המפגש המוקדם ביניהם וקשירת הקשר לייבוא האקדחים. **איכונים של המשיבים** בזירת האירוע, לצד **תיעוד מצולם של היחידה האווירית. צילומי מצלמות אבטחה** מתחנות דלק באזור מסלול נסיעת המשיבים, **פלט שיחות** בין המשיבים עצמם ובינם לבין מחמד, לפני, במהלך ולאחר ההברחה, **דוחות השוטרים, הרכב המעורב שייך לבנו של המשיב 1** וראיות נוספות.

עוד עמד ב"כ המבקשת על גרסאות המשיבים - המשיב 1 הכחיש מעורבותו באירוע וטען, כי לא היה באזור, וכי לא קיים קשר עם המעורבים האחרים בזמן האירוע, אף שגרסתו זו נסתרת בראיות איכונים ופלטי שיחות. עוד טען, כי מחמד מסוכסך עמו ולכן הפלילו.

באשר למשיב 2 - נטען, כי הכחיש תחילה כל מעורבות ובהמשך חקירותיו, שמר על זכות השתיקה.

אשר לעילת המעצר - נטען, כי קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחסד"פ, שכן מדובר בעבירות נשק. בנוסף, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, שכן המשיבים קשרו קשר לייבא לישראל מירדן כמות עצומה ומסחרית של נשקים, בצוותא עם אחר, באופן המעיד, כי הסיכון הגלום בהחזקת נשקים כאלו, והאפשרות כי יגיעו לידיים עוינות הוא עצום ומשכך, מעשיהם של המשיבים, מלמדים על מסוכנות מובהקת.

עוד לשיטת המבקשת, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א), שכן קיים יסוד סביר לחשש, כי אם ישוחררו ינסו לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין. לבד מהחשש הקבוע בשיבוש בעבירות כגון אלו, עולה מחומר הראיות, שהמשיב 2 ומחמד לא שהו לבקשת השוטרים לצאת מרכבם והתנגדו למעצרים, ולכן השוטרים נאלצו לפרוץ לרכב ולהשתמש בכוח בעת מעצרים.

בנוסף, נטען, כי למשיב 1 עבר פלילי בעבירות גידול וייבוא סמים, בגינם ריצה מספר מאסרים מאחורי סורג ובריח, וכן הרשעות בעבירות רכוש והפרעה לשוטר.

לסיכום - לשיטת המבקשת, דינם של המשיבים להיעצר עד תום ההליכים, בהתאם למדיניות השיפוטית שהתווה

בית המשפט העליון בעבירות מושא כתב האישום, וביתר שאת, בהעדר נסיבות חריגות ומיוחדות, המצדיקות בחינת חלופת מעצר.

4. **ב"כ המשיבים** טען, כי בעניינו של המשיב 1 לא קיימות ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. אשר להודעת השותף מחמד שמפליל את המשיבים - נטען, כי קיים סכסוך בין מחמד לבין המשיב 1, שכן האחרון סירב לחתן את בתו למחמד. עוד נטען, כי בחקירה מאוחרת של מחמד, האחרון חזר בו מגרסתו המפלילה, ולדבריו, שיקר בגלל שמשיב 1 סירב לבקשתו עת שביקש את ידה של בתו. עוד בהקשר זה נטען, כי גרסת המשיב באשר לחתונה לא נבדקה בצורה מעמיקה ויש בכך משום מחדל חקירתי.

אשר לעצם הגרסה המפלילה - נטען, כי בבית הקפה שלשיטת המבקשת נרקם הקשר הפלילי, לא נמצאו בו מצלמות, כך שלא ניתן לדעת אם בכלל התקיימה פגישה כזו ואם לאו.

אשר לתצלומים והתיעודים - נטען, כי בתצלומים לא רואים כל דמות שניתן לזהות, אלא שניתן לזהות רכב מסוים, שאותו רכב שייך למעורב אחר בשם סופיאן, שנחקר ושוחרר. עוד נטען, כי לא נערך עימות בין המשיב 2 למחמד וגם זה מהווה מחדל חקירתי היורד לשורשו של עניין, וביתר שאת, כאשר המשיב 2 לא מוסר את שמו של המשיב 1 בשום שלב בחקירה.

באשר למשיב 2 - נטען, כי קיים קושי עם המודעות של המשיב לכך שמדובר בנשק. נטען, כי אין ספק שהוא נתפס ברכב שבתוכו בסופו של דבר, נתפסו נשקים, אבל האחר (מחמד), הוא זה שיצר את הקשרים הטלפוניים עם הירדני, הוא זה שהחזיק את השקית, כך שהמשיב 2 לא יכול היה לראות או לדעת שמדובר בנשק.

במישור המשפטי - נטען על ידי הסנגור כטענה מקדמית ביחס לאישום שנוגע לייבוא נשק, שכן לשיטתו, יסודות העבירה של ייבוא לא מתקיימות, שכן הנשק נלקח על ידי מחמד בתוך שטח ישראל, ועל כך אין מחלוקת, גם על פי המתואר בעובדות כתב האישום.

לסיכום - עתר ב"כ המשיבים, בהעדר ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 - להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט. באשר למשיב 2 - עתר להפנותו לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן.

5. דין והכרעה

ההחלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם. (ראה בש"פ 10234/08, אבולקיעאן נ' מדינת ישראל)

מבחן פוטנציאל להרשעה - ההלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ההוכחתי של חומר

החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים, כך נפסק:

"כידוע, בשלב הארכת המעצר עד תום ההליכים כל שעל בית המשפט לבחון הוא האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן איפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן - יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום ולא יוכל - גם לאחר "עיבודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהיה לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין נמצאות כנגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצר עד תום ההליכים" (ראה בש"פ 8087/95).

באשר לבחינת טיב הראיות - נקבע בפסיקה, בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

עוד נקבע בפסיקה, כי החזרתם של עדים לעדותם אינה נדירה... ובהתחשב באפשרויות השונות העשויות להביא לחזרה מעדות, כבר נאמר לא אחת, כי בדרך כלל חזרה מעדות אינה מהווה כרסום שיש בו כדי לפגוע בתשתית הראייתית הלכאורית של התביעה, בת בחינת הראיות בשלב המעצר. מסקנה זו מתבקשת מכך שבשלב זה, אין בית המשפט בוחן את אמינותן של הראיות ומשקלן (ראה בש"פ 1001/99).

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפני, הנני קובע כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. למעשה, התשתית הראייתית מבוססת על הודאת השותף (מוחמד שכנגדו הוגש כתב אישום בנפרד) במעשים מושא כתב האישום. הגרסה המפלילה של השותף לחובת המשיבים נתמכת במגוון ראיות חיצוניות בדמות מחקרי תקשורת בין המעורבים, לרבות בין הירדני ביום האירוע, לפני האירוע, במהלכו ולאחריו (התכתבויות בטלגרם, פלטי שיחות, הודעות קוליות). בנוסף, תוצרי מצלמות אבטחה מתחנות דלק באזור מסלול נסיעת המשיבים והשותף. בנוסף, תצלומי אוויר המתעדים מסלול נסיעת הרכבים המעורבים המצוינים בכתב האישום. ראיות אלו מתיישבות ועולות בקנה אחד עם הגרסה המפלילה לכאורה את המשיבים ואת חלקם במסכת האירועים המתוארת בכתב האישום. משכך, די במערך הראייתי המגוון שהוצג כדי לגבש ראיות לכאורה לחובת המשיבים כנדרש.

אשר להשגות ב"כ המשיבים, רובן ככולן עניינן אמינות ומהימנות גרסת השותף. מקומן של השגות אלה להתלבן במסגרת התיק העיקרי ובוודאי לא בשלב בחינת דבר קיומן של ראיות לכאורה כנדרש על פי המבחן שנקבע בהלכת זאדה.

אשר להשגות ב"כ המשיבים במישור המשפטי ביחס לעבירת הייבוא - אף טענה שכזו מקומה להתלבן בתיק העיקרי בהתאם לסעיף 149 לחסד"פ.

7. כידוע, המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק בכלל ובפרט בעבירות מושא כתב האישום, הכלל הינו מעצר עד תום ההליכים:

"בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, בדמות חזקת מסוכנות סטטוטורית, בשים לב לסוג העבירות...מעידות על מעורבות העמוקה של המשיבים בעולם הנשק בשרשרת אספקת הנשק...בהקשר זה בית המשפט העליון שב והדגיש, אף בשנתיים האחרונות כי בעבירות נשק הכלל הינו מעצר עד תום ההליכים בכלל, ובפרט בעבירות סחר בנשק, גם ביחס לנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן" (ראה בש"פ 6285/23).

8. המשיב 1 יליד 1977, לחובתו עבר פלילי בעבירות גידול וייבוא סמים, בגין ריצה מספר מאסרים מאחורי סורג ובריה וכן הרשעות בעבירות רכוש. המשיב 2 נעדר עבר פלילי.

9. באשר לנסיבות המעשה - המשיבים חברו יחדיו להבריח כמות עצומה ומסחרית של נשקים בצוותא חדא מגבול ירדן לישראל, באופן המעיד כי הסיכון הגלום בהחזקת נשקים כאלו והאפשרות כי יגיעו לידיים עוינות הוא עצום ומשכך, מעשיהם של המשיבים מלמדים על מסוכנותם המובהקת לשלום הציבור וביטחונם (30 אקדחים, 59 מחסניות, 28 אמצעי פלסטיק לטעינת כדורים, 8 תוספות לידית אחיזה). משכך, שום חלופה לא תסכון.

10. משנקודת המוצא בעבירות נשק הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים גם ביחס לנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי לצד תסקיר חיובי, וביתר שאת, משלא הובאו נסיבות חריגות ויוצאות דופן בעניינם של המשיבים, הנני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ב"כ המבקשת תדאג ליטול את חומר החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ד, 24 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.